Βεβηλα καὶ ἱερὰ ἀρχαιολογικὰ σχετικὰ περιεχόμενα.

Abraxas.

L'Astrologie exotérique et ésotérique.

Adumbratio kabbalae Christianae.

Les plantes magiques.

Le grand livre de la nature.

Ἑκατόμπυλος γραμματικόν. σ. 6.

Μιχαὴλ Ἀγγελικὰ σ. 66. κατὰ ἀλφαβητικὸν κω. 749. (ἐν τῷ ἀλφαβητικῷ)

Νέον Μισοπόνηρον πρακτικὸν ἔτους 1595 σ. 201 Ἀριστοτέλους ἐν τῷ ἐν τῷ ἔτει τοῦ

Περὶ τοῦ παρόντος βιβλίου ἔτους (ἀνάγνωσις).

Μυστικὰ περὶ τοῦ ἀέρος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ πνευμάτων Ἑβραίων.

Καταστάσεις ἀστρολογικὰ σ. 17 καὶ 128.

Ἑρμοῦ σοφοῦ ἔργον Μανεθὼ περὶ ἀλχημείας σ. 90.

Περὶ τοῦ παρόντος Μαρίου.

Ἀναστασίου ἀνεμίου.

Αἱ δύναμεις ὕδατος τοῦ θείου σ. 52 (ἀλφαβητικῶς)

Index scholarum. Fragm. med. graecum.

AMPHITHÉATRE

christiano-Kabbalistique, divino-magique, physico-chimique
ter-tri-uno-catholique
de l'eternelle
SAPIENCE. Selve vraie

disposé par Henri Khunrath de Leipzig. Hanau 1609. 4°.

Προσκυνοῦμεν τὸ ὁμοούσιον καὶ τὴν ἀγιοφόρον καὶ ἀεὶ παρθένον τοῦ ἀεὶ παρθένου Ἱερομονάχου Ἡρακλείας Ἡσυχίου, Πάφου, le premier jour de juin, année 1598.

Εἰς ἀκολουθοῦντες τοῦ ἀγαθοῦ ἀγαθοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

Au Dieu des dieux, l'être des êtres, tri-un, Saint, Saint, Saint, au père et au fils, incarné dans la plénitude du temps JESUH-CHRIST, ainsi qu'au saint esprit, de l'universalité des choses existantes, créées et renfermées dans tout l'univers, auteur, conservateur, gouverneur pour toujours:

Πρόεδρος ἐστὶ αἰῶνος τοῦ αἰῶνος:

A la nature mirifique, régie par les Elohim dans le Monde universel et à son fils, appellé la Magnésie des philosophes, jamais odieuse, qui doit être considéré comme mouvement et lumiere

Aux sciences et arts, tous en general par lesquels la gloire de Dieu est étendue sur tout l'orbe terrestre, et principalement aux sciences les plus secrètes et les plus sublimes qui s'accomplissent spagyriquement par le moyen du feu qui épouvre toutes choses,

Cet Amphitheatre de l'eternelle sapience... de plus eminente, par exemple
De la Kabbale, de la magie et de l'alchimie xrh.

Εἰκὼν γὰρ ἀνεῴγεν ἡμῖν τὸν ἀόρατον ἀγαθοῦ ἀγαθοῦ ἀγαθοῦ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου τοῦ

Ἕτερος πλέον μυστηριώδης τίτλος ἀναγράφεται ὁ ἑξῆς:

L'apocalyptique clef tri-une des mystères impénétrables (puisque le Père des lumières ouvrant le trésor de sa bénignité divine...) dignement réservée au pouvoir de l'auteur de cet oeuvre par sa loi tri-une, saint, équitable et juste c'est-à-dire au moyen de

la foi du silence légitime et des bonnes oeuvres κτλ. donc

Henri Khunrath, de Leipzig, fidèle amateur de la théosophie et docteur en l'une et l'autre médecine; le consacre humblement, le dedie officieusement, l'offre amicalement, l'intitule dignement le lègue religieusement le donne respectueusement, la dispose studieusement par JEHOVAH, qui l'inspire, qui l'enflamme, le stimule et l'accorde tri-un, docte, docteur, inventeur et auteur en l'an de Maschiach, envoyé selon la promesse divine MDCIV. Hallely-Jah! (γρίς) Thy Diabolo! κτλ.

Οὗτος ἐν λαῷ 10 μεγάλαις ταύταις σελίσιν ἀναγράφεται καὶ ἐκφαίνεται (κατὰ τὸν πλέον διαφημισμένον τρόπον) ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, μετὰ ὃν ἀκολουθεῖ ὁ Πρόλογος (σ. 11-12) τοῦ ἐκδόσεως Wolffart καὶ εἶτα ἕμπροσθεν (σ. 13-16)

Éloge du grand et admirable amphitheatre du très célèbres Dn. Henri Khunrath, de Leipzig, docteur κτλ. ὑπὸ Θεοφίλου Αρετίου. ἔτους χη:

En vain quelqu'un entreprendra de pénétrer plus haut
dans les mystères du Verbe cachés par Dieu.

Μετὰ τοὺς ἐκδεικνυομένους τούτους τίτλους ἀκολουθεῖ τὸ κείμενον. εἶναι δὲ τοῦτο αἱ Παροιμίαι καὶ ἡ Σοφία Σολομῶντος κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἐκ τῆς Βοεμβάτας γραφεῖσαν μετάφρασιν καὶ κατὰ τὴν τῶν Παροιμιῶν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ καὶ τῆς Σοφίας ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ σ. 19-57. Μετὰ τοῦτο τὸ κύριον μέρος τοῦ βιβλίου ἤτοι ἡ θεοσοφικὴ ἑρμηνεία,

Interprétations et annotations de Henri Khunrath, de Leipzig, savant assidu en Théosophie et docteur en l'un et l'autre médecine (σ. 1-147. Ἑλληνικὴ ὀνομάζει ὁ συγγραφεὺς La vérité christiano-cabbalistiquement, Divino-magiquement et même Physico-chimiquement. Ἐκδίδεται τὸ 6 μέρος τοῦ βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον Connais la nature, ἐν ᾧ τὰ φύλλα ἀριθμοῦνται κεφαλαίως μετὰ τὴν θεοσοφικὴ ἑρμηνεία καὶ ἀποκαλεῖται Isagoge.

Πρόκειται περὶ τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου La pierre des philosophes (σ. 149-166).

κανόνα Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ
γ. Τὴν ἀποστολικὴν τοῦ Παύλου καὶ
τὰ ἀγγέλικα βεστιαρία καὶ σταυρο-
φόρια ἢ καλανδίσματα οὐ χρὴ δέχεσθαι,
βεβηλα γὰρ τοιαῦτα.
δ. Τὴν ἀποστολικὴν ἔστρα καὶ λωστρᾶ
καὶ τὰ δύο φιαρλίρια τοῦ ἁγ. Γεωργίου
καὶ τῶν ἁγ. μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης
καὶ τὸν βελὸν Μαύρικου καὶ (κρ. τοῦ) Ἀναστα-
οὐ χρὴ δέχεσθαι ἀποβλητὰ γὰρ καὶ οὐ
δεκτά. Mansi Τομ. ΙΔ'. σ. 121.

περὶ βιβλίων, τῶν μὴ ἀναγινωσκομένων ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ :~
Τὴν ἐπονομαζομένην αὐτοκέλευστον τοῦ ἁ-
γιοτάτου παύλου· ἢ τὰ λεγόμενα βρον-
τολόγια· σταυροδρόμια· καλανδολόγια· οὐ
χρὴ δέχεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν αὐτὰ οἱ
χριστιανοὶ εἰς ἀνοίκωσιν ἢ νουθεσίαν αὐ-
τῶν· βέβηλα γὰρ τοιαῦτα ὑπάρχουσι ἢ
ἀλλότρια τῶν χριστιανῶν ἢ βροντολόγων εἰσὶ
ποιήματα ἢ ὁ ἐνθουσιῶν τερατεύεται ἢ
πλανᾶται αὐτὰ ἄγω ἀπηνωνήτως ἔστη
γία· ἀλλὰ ἢ τὴν λεγομένην αὐτοκέλευ-
στον τῆς θεοῦ· ἢ τοῦ ἁγίου ἰω τοῦ θε
ολόγου, ὅτινος λέγει ἀρχὴν δίκαιος ἰω.
ἢ ἑξῆς τοῦ προφήτου· ἢ τὸ μαρτύριον
τὸ δεύτερον τοῦ ἁγίου γεωργίου· ἢ κηρύ
κου· ἢ ἰουλίτης· ἢ τοῦ ἁγίου· ἢ ἄλλα
τινὰ τοιαῦτα· αὐτόβλητα γὰρ εἰσιν ἢ
οὐδενὶ ἀλλὰ βροντολόγων ποιήματα
ἀπαιδεύτα τοῖς ἀνοῖς.:~

ἐπὶ ὁ ... ειαιρ. ... γοντα καὶ ... ζχία ... αιον ... ύσιον ... με γα ... κυρι-
ἢ τοῦ Μεκαρίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου
Ἱστ. Διατ. II, 6, 2. σ. 24

Μαρίας· Ἑρμηνευτικοί μελ. βασιλικῶν φθε. VIII σ. 92-100

Ψελλοῦ περί ἱστορίας δαιμόνων Migne 122 53-920

Ἀστρολόγοι ἀρχαῖοι παρά φαβ. II σ. 509 κ.ἑ.

Ὁ ὑστερομεσαιωνικός Μαριανός ἀσθενεῖ νόσον ἀνίατον. "Τότε τις τῶν εἰωθότων αὐτῷ θεραπευτῶν ἐπιστήσας τὸν τρόπον τῆς νόσου ἐρωτᾷ· ἔστι τις ἀνήρ, ὃς ἐρωτικοῖς δυναστεύει, ὦ δέσποτα, ὑγιῆ καθιστᾶν, εἰ δεχοίου τὴν ἐγγεγραμμένην μεμβράνην, ἣν δίδωσί σοι, ἀφάψας καλῶς τοῦ σοῦ βραχίονος τῆς φορᾶς. Ὁ δὲ μακάριος Μαριανός ἀποκρίνεται· τί τὸ κωλύον ἐγγεγράφθαι τὴν μεμβράνην; εἶπε δὲ ὁ σατᾶς ---- ἔφη γὰρ μία ἐκεῖνος διαγράψειν τῆς ἀστερίσκους τῆς ἡμιτόνιον τῆς ἄλλα τινὰ σχήματα γράμματα ἑβραϊκοῖς τῆς ὀνόματα ἀγνώστων τοῖς πολλοῖς, ἔστι δὲ ἰδ. τῆς ἕξαδεν ἀπεγραμμένα, (θαῦμα τοῦ ἁγίου Δημητρίου ὑπό Ἰωάννου Θρήνου τοῦ Ζ' αἰῶνος Migne Patr. gr. 116. σ. 1209A

Θεωρίαι ὑπό Ε. Λουπίν Ἀρχ. Ἡμερ. 1871 σ. ~~234-273~~ 304-359 (Παγκόσμιος νία) σ. 281 κ.ἑ.

Περί ἀποκρύφων ἐπιστημῶν Ἀρχ. Ἡμερ. 1872 σ. 200-11

Περί ἀστρολογίας " 1886 σ. 312-324

Ἱστορία τοῦ διαβόλου Ἀθ. Ἡμερ. 1886 σ. 410. 1890 σ. 109

Μαγεῖαι καὶ ἀνθρ. πορεῖα " 1896 σ. 327-29

Ἐρασείριππος φυσ. ἀμφιοχ. σ. 148.

Περί τῶν σταυρῶν καὶ φυλακτῶν Δαιδόνης Κπτ. χρ. σ. 13.

L'art et magie ὑπό Reinach ἐν Cultes, Mythes et Religions I. (1908) σ. 124-136 ἀρχ. Ἑλλ.

Περί τῶν μαγῶν (ἐκ τῶν ἀποκρύφων) ἐκ Π. Χριστ. Θρήνου πρό τῶν Χριστογ. 1915

Περί τῶν παρ' Ἑβραίοις φυλακτηρίων Εὐαγγ. Κύρ. Β' (1858) φυλ. 5.

Ἱστορία μαγείας Παυλ. Τομ. ΚΑ' σ. 60.

Βρεττανικοί ἔθος κακοβάλλειν ὅπερ μελχεριόθη ὁ Δοτομέν (Πνευμ. Ἐπιστ. Α' σ. 29)

Περί τοῦ ἀρχῆθεν τῆς μαγείας παρά Πέρσαις " σ. 26.

Φυλακτήριον Ν. Ἐπ. Θ. σ. 203.

Μαγεία, Ξάνθος ὁ Λυδός Müller Fr. Hist. Gr. I. 43, 28 I 415, 190

τῆς ἄστρων περί μαγείας τῆς μαντείας " " III, 515, 28. 53, 78;

Μαγεία παρ' Αἰγυπτίοις Αἰγ. Βασιλεῖαι Β' 24,

Ἑρμηνευτικοί δημ. Πτυχία ἱστ. ἀθηνῶν Γ' σ. 5 -- ἱστ. Ἀθ. Γ' 19. 59-6,

Ἀναλόγεια περί μαγείας Ἐκκλησιαστική σ. 69

Φυλακτήριον Καρόλου τοῦ μεγ. Παυλ. Ε' σ. 473. φυλακτήρια παρ' Ἰωσ. Ἀρχ. 4,8,1

Ἑρμηνευτικοί ἐν Ἑβδομ. Α' 1884 φυλ. 10-11.

Οἱ βουκολικοί τοῦ Μανασσῆ Ἐθν. Ἡμερ. Βρελοῦ 1869 σ. 412-22.

Περί φυλακῶν ἀγγέλων ἀθλίων ἑρμηνεία ἐν τῷ ἑβραϊκῷ τῷ Ἀβραὰμ Ἰβν Ἔζρα Πονν II σ. 104-110

Ἐξόρκια καὶ μαγεῖαι.

Περὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις φυλακτηρίων Εἰσαγ. Κύρους Β'. σ. 208-215.

Παλαιογρ. σταχυολογία ἐκ τῶν μαγικῶν παπύρων Byz. Zeits. 1 (1892) σ. 555-571.
καὶ Παφαστηφανοῦ ἐν Λαῦρα 20. 291-3

Περὶ τῶν ἐν νόσοις ἐξορκισμῶν Πτύρ. Ὀρθοδοξίας Ἀθηνῶν σ. 452-3

ἐκ πλουσίας καὶ μεγάλης οὐ σὺν τῷ φρουάχειν τὰ ἐκκλ. Λογ. Η' Χρυσ.
τοῦ αὐτοῦ Λόγοι ἐκ τῆς Καππαδοκ.

Περὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐυχολ. εὐχῶν Δεκ. Λατ. . 133

Περὶ Σολομῶντος ὁ Δωσιθέος Ἑβρ. Ἀρχαιολ. S. 2. 5. Ἰουδ. πολ. 7, 6. 3.
Ἰουστίνου Διαλ. πρὸς Τουφ. κεφ. ἀρχ. καὶ κεφ. 1, 21, 4.

Τοὺς ἐξορκισμοὺς λίχου μετὰ νουνεχοῦς· κἂν ἐμφρονῶς, κἂν ἐξφρονῶς, ἐκ τῆς ἀνοίας τὸ ἐξόρκιον... οὕτως ἄνευ ἐξορκισμοῦ οὐδὲν ἄλλο καθαρθήναι ψυχή. καὶ δὲ ἕτοι ἐκ δεῖν γραφῶν συνεμμίνοι. Κυρ. Ἱερ. Προκατ. κηδ. ξθ' ν. 17 ἐκδ. Κυρόπα, ὅστις σημειοῦται: ἐφορκισμός ἢ ἐξορκισμός: ἦσαν δὲ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἄνδρες ἴδιον ἔχοντες ἔργον ἐξορκιστοί κτλ. (ἰδ. ἀποστ. Διαταγ. Η' 26, Καν' Ἀντιοχ. ΚΑ' λαοδ.)

... χμεῖ καὶ ἀγορίαι σταφυλῆς καὶ ἀμπελόφυτον, καὶ ἀόχμοι, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ ἀέρος διαφθορὰ ἐπὶ ζήμῃ τῶν καρπῶν, ἐπεὶ ὅλε δὲ καὶ τῶν ὄντων δαπάνῃ καὶ τῶν ἀνθρώπων φθορᾷ, πάντα ταῦτα δείσαντες αὐτοφυοῦσι δήμοι, κρίσιν τίνι δεῖα δαβόντες ἐξουσίαν ἐν καιρῷ τοῦ τοιαῦτα ἐνεργεῖν εἴτ' εἰς ἐπιστροφὴν ἀνθρώπων ἐπὶ τὴν χύσιν τῆς καρπίας ἐξοπιμάντων εἴτε καὶ εἰς γυμνάσιον τοῦ δεινοῦ γένους· ἐν 'οἱ μὲν καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις εὐσεβεῖς μένοντες καὶ μεταφέρεσθαι χειρόνων χείρονες φαίνεται τοῖς μὴ βλεπόμενοι αὐτῶν τὴν ἕξιν ἀοράτοις καὶ ὁρατοῖς δεατοὶ γίνεται. οἱ δ' ἀνάπαλιν διαπείμενοι καὶ τὸν τῆς καρπίας ἐπιτιθέμενοι ἐκφυλάττοντες ὑπὸ τῶν συμβαινόντων ἀσεβεῖς εἰσιν αὐτοὶ τε καὶ τοῦτο συναποδηδόσι καὶ δῆλοι τοῖς, ἵν' οὕτως ὀνομάσω, δεατοῖς γεννᾶται

(πρβλ. φαρμ. οζ' 49) Ἱερ. κ. Χρυσ. VIII Μιγ. ΙΑ' 1364Α

ὥστερ εἰς ἄνδρα ξένον τὴν βαρβαρικὴν παιδείαν παραδοὺς καὶ μυθικὴν τινα καὶ μικτὸν ἀναμφιβόλως τέχνην τῆς μηδείας, ἐστὶ μὲν ἀρετὴ μυθικὴ δεινοῦ, ἐστὶν δ' ἀπόκρυφα τοιαῦτα φανῆ, πολὺ δὲ τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης ἐκεῖνα φανερώτερα, ἀγνοῦν δὲ μυστικὴν μεθόδον ... ἀφίεμι τοῦ ~~τοιούτου~~ ἀνδρὸς τοῦτον μηδὲν ἀνεῖναι κενὴν τὴν ψυχὴν μηδ' ἀνοστοῦσαν τὰ γεγράμματα ἀφ' μετὰ γνώμης τῆς παρὰ σοῦ πολλὴν φοβεῖσθαι φοβεῖσθαι, ἐὰν τῆς ὁδὸν τῆς ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν βαρβάρων, μεταξὺ ἡμῶν τοῦ, μετ' ἐρμηνέως σαφοῦς, ἐν οἰκείᾳ μικρῷ παραδοκιμασθεῖσα ὡς γνησίαν ἄρχου βραχέος νῦν Ἀθηναῖε — Διον λογ. XII. 287.

Τὰ γὰρ ἀναξαγόρου παίγνια τῆς τῶν ἀγορείων Μάγων πανουργίας ὀγκοῦσθε τῆς μαγείας τοῖς ἀρτέμοις ἐν ἀκαρῆν ἐπιβαλεῖν. Ἐπιφαν. περὶ τῶν Μέτρων (Ἑλλην.) Τομ. III σ. 223.

Θεωρίαι Ἐφ. Ἀστρ. Ἀρχ. Ἡμερ. 1871 σ. 304-359.

Περὶ ἀστρολογίας ἐπιστημῶν " — 1877 σ. 200-211.

Περὶ ἀστρολογίας " — 1880 σ. 312-324 (κοσμικαί)

Μαγεῖαι αἰτιῶν Ἀρχ. Ἡμ. 1896 σ. 327.

Ζωροάστρου ἡ ἀστρολογία Ἰδ. Φιλ. Σ. σ. 245

Κυνὸς τῶν καταστερισμῶν Κων. Δοκ. Γεδεών Β'. σ. 16.

" κυνδόνιν σ. 78

" μαγείαν σ. 50 κ. 54

Περὶ μάγων Ἐφημ. Φιλοσοφικῆ Σ' 975.

" φιλοσόφων ἀρχ. " " 976.

Περὶ τοκάδων τῆς κολαρίας παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἐφ. Φιλ. ΙΑ' 61.

Περὶ μαντικῆς " " 177.

Περὶ τάλαντα 234.

Ἡ φυσικὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν (Πλάτων ἐν Πλουτ. Β' σ. 1095)

Μαγεῖαι ἰδ. Ἀλεξίου ἐπιστολίνου Μαγεῖ

Περὶ μάγων τὰ ἀπὸ Ὀλυμπ. Α'. 348

Ἀστρολογία Μιχ. Γλυκᾶ Α'. σ. 470. 476 ... κ. σὺ 491

Τὰ φυσικήματα τῶν φιλοσόφων Σκύλλ. Β' σ. 422.

Περὶ τῶν διαφόρων εἴδων τῶν μαντικῶν, (τῶν ἀνθρ.) ἰδ. Χαρίτωνίδ. Πολ. Φ. σ. 4.

Ἀστρολόγοι ἀνέκδοτοι Φαβρ. Ι. σ. 509.

Περὶ τῶν ὑπερβόντων τὴν ἀστρολογίαν Γρηγορᾶ, Φαβρ. Ι. 304.

Περὶ ἀποφάσεως τῶν Τούρκων ἀστρολόγων διὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου σελ. σ. 456

Μαγεῖαι.

Μαγεία βδελυκτοὶ παρὰ τοῖς ἕλλησιν Ν. Ἀναχαρσ. Τομ. Γ. σ. 245

Παρφίλου Ἀλεξανδρέως Μαγικά φυτά ἐν τῷ τοῦ Α. κυβ. Διοσκορίδου ἐν Βασιλείᾳ 1518 εἰς 8.ον φ. 231-235.

ἴδε σημειώματα μου ἐν ἰδίῳ φακέλῳ περὶ τῶν συγγραφ.

διὰ κονείνου, διὰ ζωμάτων φαγίνης, διὰ μυκοποιΐας, διὰ τεχνίτου αὐλοῦσιν

Δίωνος in libro memor. σ. 72. Tom XIV Gall.

Οἱ παρ' ἕλλησι δαίμονες ἐκφοβοῦσιν ἐρωτικῶς, οἱ δὲ παρὰ Χαλδαίοις τὰς τελετὰς ἔχουσι τῆς Χαλδαίων γλώσσης Μιχ. Ψελλ. περὶ δαιμόνων. Ἡσυχ. καὶ Σουίδ. ἀναφέρουσιν ὀνόματα. Αἰδώ, Δίκη, Μισοῦντα, Μορφοβόβαρ, Σαρσαχηρώ, Σεχέν καὶ ἄλλα.

Παρὰ Χαλδαίοις καὶ αἰγυπτίοις καὶ ἕλλησιν οἱ τὰς τελετὰς ἐκφέροντες καὶ ἐκτελοῦντες τῶν ἐκεῖσε τελετουμένων τὰς ψυχὰς ἐκκαθαίροντες, εἰς τὴν Ὁμήρου κατάβασιν εἰς τὴν Ὀρφέως, εἰς φοινίκων, εἰς τὴν Κιμμερίων, ἐρημοῦνται θύοντες καὶ χαρακτῆρα ἐκφράζοντες ἀέρου φρουραῖοι καὶ δεινοῦνται. Αἰνείας Γαζαῖος παρὰ Lobeck Agl. Τ. 91.

Ἔθος ἦν τῶν τελετουμένων κατ' ἀλλοδαποὺς τὰς ψυχὰς διὰ τινων μυστηρίων καθαίρεσθαι. Σχολ. Πινδ. Πυθ. IV, 281. τοιαῦτα μυστήρια ἔχουσι καὶ οἱ ἀρκαδικοὶ ὀνομαζόμενα. αὐτὰ "τελετὰς ἀγιωτάτας" πέφυκε καὶ ἦσαν "τὰ Δημητρόθεν δῶρα ἢ δῶρα τῶν ἀπὸ Δημητρόθεν γραμμάτων" καὶ ἀναφέρει Νικ. ὁ Δαμασκ. σ. 461 Κοῦν. Ἰουδ. Χρον. Χρονικοί παρὰ Lob. Aglaoph. Τ. 104.

Πολλάκις ἐν δίκῃ μοι ἀφρόνως κατ' ἀχθόνα
οὐδὲ γὰρ οὐράνιος τοῦδε φαίνεται ὄμβρος
ἀστὴρ οὐ δείκνυσι, τὸ μείνῃ φῶς κιναμώμου
χθὲς οὐχ' ἕλκων, ἐκείνου δὲ τὰ πάντα κρατοῦσι
καὶ ὁ Ψελλ. ἐρμηνεύει οὐδὲ ἕλκων ἴδοις ἂν ἐν οὐρανῷ ἢ φαίνεται δεσπόσας
καὶ ὁ Πλάτων. διορθώσας πολλάκις ἐν δίκῃ μοι, τὸ δεῖλοι πάντη ἀφρόνως.

Ὡσαύτως ἐν ταῖς ἀγιωτάταις τελεταῖς τῶν μυστικῶν δεικνύεται κινδυνεύειν τῶν μυουμένων Πρόκλ. καὶ Θεόδωρ. III. 18, 151 τούτῳ παρόμοιον καὶ ὁ Πλάτων: κἄνωθεν τοῦ πατρὸς τῶν τελουμένων φαίνεσθαι τοῦ τῆς τελετῆς κυκνωδῆ κύκνα καὶ ἀρχαιοτάτα φάσματα σ. 41. Ὀδόρ. παρὰ Lob. Agl. Τ. 113 καὶ αὐτὰ δὴ ἐν ταῖς ἀγιωτάταις τῶν τελετῶν ὅσα δὴ καὶ νῦν πάντων παρόντα δεικνύειν τοῖς χθονίοις σύμβολα προσφαίνοντα καὶ ὄρφνην καταφαίνουσα τοῖς τελουμένοις καὶ ἀποσκοτοῦσα τῶν ἀχρείων ἀγαθῶν Πρόκλ. εἰς Τιμαιν. σ. 61. Lob. αὐτ. σ. 114.

Μαγείας καὶ ἐξορκισμοί.

φυλακτήρ Αἰγίου. χρόνων Revue A' σ 287. Ε' 73 (Βοσπορικά)

ἀφὶς τοῦ Σοχορῶνλος 15' σ. 42.

Annuaire 1886

Δεισιδαιμονίαι καὶ ἀποχήμη κατὰ τὸν 15ον αἰ. ὑπὸ Παν. Ρουσάκη Δελτ. Ε. Ἐ. τομ. Α' σ 101-12

Παπαγαφία Πόλεως Β' σ 645 κ.ἑ

Τεμάχια τῶν ἀποχήμων Ἐφημ. φιλομ. 1562, 1573, 1879

Quelques monuments Byzantins inédits, amulettes, mureaux etc. par Schlumberger Byz. Zeit. 2 σ 487-91

Διονύσιος ὁ Σιμωνίτης καὶ ἀστρολόγος Εκκλ. Παρν. Ε' σ. 298 id. τὸ ἱστορικὸν τῆς κω. πολιάτου ἐν Ἀναγραμμοῖς Λαμπρίδου σ. 318

Δεισιδαιμονίαι κτλ. " " σ. 107 - - -

Σοχορωνίνη Ν. Ἑλλ. Λαογρ. 15' σ. 29 κ.ἑ

Συνεκάλεσε δὲ φαραὼ τοὺς σοφιστὰς Αἰγύπτου καὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς ~~φαρμακίαις~~ αὐτῶν φαρμακείαις ὡσαύτως, καὶ ἔρριψαν ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῶν καὶ ἐγένετο δράκοντες· καὶ κατέπιεν ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν τὰς ἐκείνων ῥάβδους. Ἐξοδ. 7 11-13. φαρμακοὺς οὐ περιποιήσῃ. 22, 18.

Louis Arnaud La baskania ou le mauvais oeil chez les Grecs modernes Echos d'Orient N° 96 σ. 385-394 N° 97 σ. 510-524.

Αἱ γυναῖκες καὶ τὴν ἀποφαρμάκευσιν Σκιμ. Κυριακίδου (παρ' ἡμοῖ)

Τὰ Μυστήρια τῶν φαρμάκων καὶ αἱ ἀποτελεσφόροι ἐπῳδαὶ (παρ' ἡμοῖ)

Μαγικὰ ἀσματα ἐν Ἤπειρῳ τοῦ ὀπτρουβίου. (ἡμοῖ)

Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ. περὶ Θυσιαστηρίου τοῦ αὐτοκρ. γράφει "ποιεῖ μὲν κατὰ μόνους καὶ ὁσίους ἄνδρας κατέχουσαι καὶ θιάσους κακῶν, καὶ ἀνιερόκλεψε, κακοὺς τῶν φαρμακείων καὶ βδελυκτῶν ἐπαοιδῶν ἐπιφέρουσαι . . . πολλοὶς δὲ εἰκὸς γνοὺς καὶ μαγγανείας ἐξαγίστου καὶ ἱερουργίας ἀνοσιωτάτου ἐπιλεγεῖν ὑπομένοντος Εὐσ. Ἐκκλ. Ἱστορ. VII, 10, 4.

Μαρτίας:
Οι σοδομικοί τινές τοῦ ἐξαχρείου τινὸς Ν. Μαρίνου ἰδ. Λεξ. Ἰω. π. Ἐδν. Πάπαρ. Α' σελ.
καταδιώκονται κατὰ τὸν παραμυθούμενον καὶ διδόσθαι φαρμάκοις ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν εἰς Ἐπιστ.
Πυθίου ἐπιστολήν (οὗτος ὁ λόγος δὲ σώζεται) ὅτι ὅμως εἶναι ὁλόγυμνα περιγραφῶν παρανομιῶν
ἵνα εἶναι φανερὸν ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Πλάτων. βιβ. ΙΑ Νομ. σ. 933 ἀφοῦ περὶ δύο κλοῖ φαρ-
μακεῖα, τὸν ὁρκωτὴν, τὸν γίνεται δι' ἀμφοῖν φαρμακευτικῶν κεδυλίων. "ὑπεραγωνιᾶν
τὰ τοῖς τε ἰωνοδαῖς τε, καὶ καταδίοσι ἀγορέναι παῖδα" (λέγει παῖδα, τὸν ἐρώμενον). περὶ
τοῦ ῥωμ. καταδίωκω ἰδ. Λεξ. defigo, obligo.
Περὶ τῶν φαρμάκων παρ' ἀρχαίοις ἔρα Φιλομ. Δ' σ. 916
Περὶ φαρμ. " 915 Ἐπέτ. Χάρ. Α' σ. 331
Μάθε τὸν χρόνον Ἀρχ. Νίκου Κανι' (Δελ. Α' 191)
Φαρμ. νδ' 5 ὡσεὶ ἀσπίδα κτλ. Α ἐπαδόντων ἐπαοιδὰν ἐπαοιδὴν σταυροφορίαν
Σ ἐξαόσιοι τεωφὴ, βυσσὸν ὠλίου αἰθὴς, ἵνα μὴ σκιόεν φαίνῃ φιδυρίδοντα, ἐπαοιδὴ
τὴν ἰωνοδαῖν σταυροφορίνου. Μιχ. Χορ. 16' 883 ἑξαπτ. ἀρχ.
Τοῖς ἐπῳδοῖς οὐ προσκαταχρήσασθαι ἐμμανδάνει ἐν αὐτοῖς Λεπτ. ιδ' 31
Ἐγκαταφαίνεται ἐνοδεῖοι αἱ τῶν ἑλλήνων πεδίῳ, τοῦ Ω. κα Δ. κ. τὰ Ἑλληνικὰ
ἐν ἔθνεσιν διάλεκτα καὶ ὀνόματα σκοπεῖν τὰ τοῦ Θεοῦ προσκυνήματα
καὶ σύμβολον τοῦ, αὐτοῦ τοῦ ἔθνους χρησθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς θεῖοις ἔθεσιν, καὶ τὰ
σχεδὸν καὶ πάντας τοὺς τοῦ τοῦ τοιούτου καὶ γραμμῶν παραλλαγμένα εὑρίσκε-
ται ἐν τοῖς μαγ. συγγράμμασι πανταχοῦ ἡ ἐπικλῆσις τοῦ θεοῦ εἰσιόντα
σε καὶ παραλείψεις τοῦ θείου ὀνόματος καὶ σιωπὴ τοῦ ἀνδρείου τούτου καὶ
τὰ πάντα τοῦ δαιμόνου Ἀρίγ. κ. Ἀγρ. IV Μιγ. ΙΑ' 1080 Α κ. 1252 Α
Ἡ μεταχαρακτηρισμένη ἐν ἅπασιν ἀναγκαίων τοῦ πυρετοῦ διάκοσμον ἐν ἀνθρ
τι διαμένει, σύνθετε ἀνίσου τε, καὶ ἄνισον ἐν τοῖς ἀνάλογοις φωνεῖς (περὶ τῶν ὀνο-
μάτων τῶν κυρίων τε καὶ ἀρχ. ἀβρασάξ Σκαλιγ. κτλ.).
Διόπερ οὐ χρὴ ἀκριβεῖν δαίμονας, ὅστις εἶναι ὁ θεός. Ἀκριβοῦται δὲ καὶ
τὰ περὶ τοὺς δαίμονας καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου αὐτοῦ εἰς τὸν ὀνομαζόμε-
νοις φύλλοις ἢ μεσόφροις ἢ ἐπὶ τοῦ τοιούτου πράξεων ἢ ἄλλων τοιούτων μυ-
ρίων, ἐκεῖθεν ἀποτείνουν οἱ δι' ἀπορρήτων καὶ μυστικῶν μεταδιδόντες
τελετῶν καὶ ἐπαγωγοὺς δαίμονας, ἐφ' ἃ βούλονται Ἀρίγ. κ. Κελσ.
κτλ. Κελσ. VII Μιγ. ΙΑ 1513
1513Α "ἐὰν μὲν βαρβάρως αὐτοῦ (τοῦ δαίμονος) ὀνομαζόμενα κ. δύναμιν
ἔχουσιν, ἐὰν δὲ ἑλληνικὰ ἢ γνωριζόμενα ὦσιν" ταῦτα κρίνει ὅπερ
ἀληθῆ ἀποδείκνυται καὶ ὁ Ἀρίγ. καὶ τοῦ ἀγαθοῦ μαγείας, ἰδ. Μελετ.
σ'

Μαγεῖαι

Ἦν γὰρ εἴωθεν τοῦς ἡμᾶς, ἐπινοεῖν τοὺς ἐγγαστριμύθους καὶ τοὺς ἀπὸ ἐνεργείας φωνοῦντας, τοὺς οἰωνοσκόπους, οἱ καὶ ἐκ τῆς πτήσεως φανοῦσιν· ὅνομα ἔθνος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐπιβλέποντες; Πτ. κ' 19. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τοῖς εἰδώλοις, ὀνείροις καὶ συμβόλοις καὶ φαντασίαις δαιμόνων προσέχοντες καὶ αὐτοὶ τὴν ἀγνοιαν ἐξουδενοῦσι καὶ ἡμῶν συμβουλεύουσι τὰ τοιαῦτα ἐξαιρεῖν. Δεῖ γὰρ ἐνεργεῖν πᾶσαν ἡσυχίαν καὶ καθαρότητα τῶν πεπιστευμένων αὐτοῖς ἐνεργοῦντας ὑπὸ τῶν δαιμόνων τὴν μὴ ἐν τοῖς ἐθνεσι φανεῖσαν τέχνας τέχνας περιιδεῖν, ἢ συμβουλὴν ἔχουσας πάθους σωματικοῦ, ἢ προαγορεύουσας τὸ μέλλον. Δυνατὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν οἱ δαίμονες, διὰ τὸ διορατικωτέρους εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων ἰδιωμάτων, καὶ ἐπιτυγχάνειν ποιότητας βοτανῶν καὶ τὸ ἀέρος τὰ ποιᾶ καὶ ποῖα μεταβάλλειν. Περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἀπολλαίνειν προσεγγίζουσι τὰ πλήρωμα, ἡμῶν δὲ μείζονα γνωσιμεῖα, καὶ ἐσόμενα ἡμῖν ἀναγνίζουσιν

84. Οὕτω καὶ οἱ δαίμονες τὰ σκοτεινωμένα, τὰ ἀποφάσεις τοῦ σημαινόμενα ἀπὸ μεγάλης τοσχάσεως τοῦς τρόπος ἀνάλυσιν ἔχουσιν. Ἀλλ' καὶ ἡ ἐγγαστριμυθία τοῦ λαοῦ διὰ τῶν δαιμόνων ἀπηγεῖτο τὴν μελλούσαν, ἤλλαν. Δαίμονες γὰρ ἦσαν οἱ καταοχηματίζοντες ἑαυτοὺς καὶ τὸ τοῦ λαμοῦ τρόσωπον· οἱ διὰ τὸ ἀπεμπολεῖν τὴν τοῖ τῶ λαοῦ κατασφίγγειν, καὶ ἰδίαν ἀποφάσιν τὴν ἐξηνχδῶσαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργίας... Τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν ἐγγαστρ. ἐπίνοια. Ἡμᾶς ἐπαναγκάζεται τεκμήριον ἀπάγειν καὶ φανερώνειν τῶν ἀπῆ ἠλουμένων Βασ. εἰς Πτ. Τομ. Α' ἐκδ.² Παρ.

1. Μαγεῖα κατὰ μεγίστῳ Κατ. Δεαλ. Β' 50.. καὶ 54

ποιδαιμ. θεαίρα. Χρυσ. Πρὸς τὴν φωνοφόρους Κατηχ. Β'. Τομ. Β'. μερ. Α'. σ. 286 Β

Πομπὴ δὲ θεατικὴ τῶν δίαιρα καὶ ἱστοφορίαι καὶ πᾶσα ἀρετὴ καὶ πάντων ἡμῶν καὶ ἡδονὴς καὶ σύμβολα. καὶ τί φασὶ τὸν σύμβολα, φησί; Ποιήσας ἐξαίρετος τὴν οἰκίαν τοῦ ἑαυτοῦ, εἴδεν ἄνδρωνον ἐλεφάντινον ἢ χαλκόνυκα καὶ οἰκοδομὴ. Ταῦτα πομπὴ σ.

C .... Αἰσχύνομαι μὲν καὶ ἐρυθριῶ, σπουδάζομαι δ' ὅμως διὰ τὴν ἀμέτρητον σωτηρίαν ποτὲ ἐὰν αὐδάνιον κορδύνος, φησίν, ἀόρατος ἢ ἡμέρα γίνεται· ἐὰν δὲ αὐδάνιον κόρη δεξιὰ καὶ χρυσὴ καὶ ἰσχυρὰ ἐμφορεῖς γίνουσα ... Ὅρα γοῦν καὶ ἐνταῦθα πῶς τὸν δάκτυλον ἐπιγνῶναι οὐ διάβολος, ἵνα τὴν μὴν κορδύνον σύμφωνα αὐτοτρεφόμενα τὴν δὲ αἰσχάθην ἀποφεύγομεν καὶ φεύγωμεν.

Περὶ αὐτῶν, εἰδωλαί σ. 287α. Τί ἄν τις εἴποι περὶ τῶν εἰδωλῶν καὶ περιάστοις τυχόντες καὶ νομίζομεν χαρακτὴρ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος τοῦ πατρὸς καὶ τοῖς σοῖ περιδεξιούσιν; Αὗται αἱ ἐμοὶ ἡμῶν, εἰπεῖν, ἵνα μὴ λαὶ σταυρὸν καὶ δάκτυλον δεσποτικὸν τὸ ἔμπνευσμα βασιλεῖ καὶ εἰκόνα τῆς ἐμοῦ τῆς σωτηρίας ἔχωμεν; — — — — — —

Β. οὐ περιάστοις δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περιαύτοις αὐτῶν περιάγομεν χρεῖαν μὴ δόνεα καὶ παρασαίνοντα εἰς τὴν οἴκοιαν οὐ εἰσάγομεν· καὶ οὐκ ἐπιχίνομεν οὐδ' ἐρυθρὸς μόνον ἀλλὰ ἀναίσχυντον φιλοσοφίαν ὡς ἐκεῖνα ἐπιλεγόμενος; καὶ τὸ χαμαιεύτρον τὸ ἀνάλυσις· ὅταν γὰρ παραιτῶμεν ταῦτα καὶ ἀποφεύγωμεν, δεινοῦ τινος ἀποφεύγεσθαι φασιν, ὅτι Χριστιανοὶ εἰσὶν ἢ γυνὴ ἢ ταῦτα πάσχοντα, καὶ οὐδὲν ἕτερον φθέγγεται, ἢ τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα· διὰ τοῦτο μὲν οὖν αὐτὴν μάχεται μετὰ καὶ ἀποφεύγεται, ὅτι τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ ὁρᾷ ὕβριν παρακείμενον, ἐν χρόνοις χριστιανὸς εἶναι τὰ τῶν ἔθνῶν πάντων τὰ χαρὰ δαίμονας τὸ τοῦ θεοῦ ὄνομα ἐφθέγγετο ἀφ' ἑαυτοῦ δαίμονας...

Ἐπιφ. Μαγεῖαι γὰρ παρ' αὐτοῖς (τοῖς χαρωνιανοῖς) ἐπιτελοῦνται, εἰδωλαί τε δαιμόνων πρὸς πᾶσαν μηχανὴν ἐφευρεῖν πρὸς φίλτρα καὶ ἀμίλτρα· οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ παρίδρυν δαίμονας ἑαυτοῖς ἐπιποιοῦνται, εἰ τὸ δὲ ἀνυμνεῖ μαγγανείᾳ εἰ ἐξουσίᾳ μεγάλῃ πάντων, φασίν, πιστεύειν ὅτι τὰ ἂν εἴδωλα ἐνεργεῖ καὶ ἢ πράξει ἐπιχειρεῖ ἐμφανεῖν... † Ἐπιφανίου κατὰ αἱρ. Α' Τομ. ΙΙ § 3. σ. 64.

Ἑρμογένης γὰρ οὗτος (ὁ Ζωροάστρης) γεγένηται καινὴ διδαχὴ ἀστρολογίας καὶ μαγείας. ~~Ἐπιφ.~~ αὐτὸ Τομ. Ι, σ. 286, 5.

Ὁ ξα' κε ἐν Τρούλλῳ καὶ ὁ β' τοῦ μεγ. Βασιλείου

Οἱ μάντεις ἢ τοῖς χειροτόνοις ἐπιλογιάρχοις ἑαυτὴν δεδωκότες, εἴτε παρ' ἐκείνου μαθηταῖς τῶν αὐτοῦ τὴν ἐξαιρίαν ἐνεποιήσαν ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐπιχειρεῖν. κατὰ ταῦτα δὲ καὶ οἱ ἀριθμοὶ ἐπιτυγχάνοντες καὶ οἱ λόγιοι καὶ ἐμμαρμένη. καὶ γεωμαντείαν φρονοῦντες καὶ οἱ χειροτόνοι νεκρομάντεις καὶ γοητεῖαι καὶ φυλακτήριοι καὶ μάντεις· ἐπιτρέπουσι δὲ τὴν τοιαύτην αἱρεσιαρχεῖν.

Ὁ κδ. κε ἐν Ἐμπορῷ καὶ ὁ τρ. τοῦ Μ. Βασιλείου

Καὶ ὁ μαντευόμενος καὶ κεκαρμένος κατὰ τὸν οἶκον ἐπὶ ἀναιρέσει φαρμακείας, ἢ κατάρας διὰ τὴν κλοπὴν ἢ ἐξαιρέσεις τοῦ κτείνειν ἐγχειρεῖν

Ὁ β' τοῦ Νύσσης.

Ὁ δὲ πρὸς ἔρωτας καὶ μάντεις ἀποκτείνει τὸ ἀδελφὸν τὸν ἐπὶ τῶν καὶ μὴ τὸν θεὸν εἶναι τὸν παρ' ἡμῖν προσκυνούμενον διὰ βίου ἀποκτείνει

† Οἱ τοιοῦτοι ἐγκυρήσεις, κατασχύνουσι διὰ τῶν τοιούτων πράξεων καὶ καταφρονεῖν τῶν κοσμικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπερβαίνουσι τὴν τῶν αὐτῶν μυθοποιΐαν. ἔχουσιν... ἔστι δὲ οὗτοι Σαμαρεῖς παρονομαζόμενοι καὶ προσβεβυγμένοι καὶ ὄνειδος καὶ σωφάλαγγα τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν· κοινῶν γὰρ ἑαυτοὺς ἐπίσκοπον χριστιανοὶ πρὸς τὸν κατὰ τὴν πόλιν ἐν ἔθνη δὲ ἔνιοι καὶ ἀποτρίβεσθαι τὴν κλῆσιν τῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας

· ἐν οὐσίᾳ δυνάμεως καὶ ἐνεργείας οἱ τὰ κοινὰ φρονοῦντες καὶ πραττόντες προσκυνοῦσι κοσμικὰ καὶ δαιμονικά· Ὁδηγ. Ἀναστασίου Σινα. Πανονλιόν τα κατὰ τὴν ἑρμηνείαν 98 καὶ 173 σ. 72.

Πόθεν τὰ εὐπνία. 176. Ἴδιον κεφάλαιον ἐν τῷ Ἐνεργετινῷ Βιβ. Α' κεφ. Κ' σ. 967 ἐκδ. Α'

Ὁ ἅγιος Νεῖλος ~~τῷ ἀνοδίτῃ τῶν Κρεκλαρίων~~ δαιμονοῦν τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἐπιστ. Α' κτλ. Πῶς τινὲς τῶν ζοντῶν τινὰ τοιαῦτα ἀνθρωποῦν μετρίως καὶ βεβαίως τὴν ἕξιν κατρίδα ἐξεύρεσιν οὐσίας ἐπαρκοῦσας; οὐχὶ ὅτι τὴν κοινὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν δύναμιν τῶν φυσικῶν κρατιόντων δαίμων βασιλεύει τοῦ ἀνθρώπου ἀμαχητὶ δεσπόζων. Οὕτως τοίνυν καὶ ἀνδρεῖοι ἀνθρωποι, κατὰ μόνας δοκοῦσι οἱ φαρισαῖοι, οὐχὶ τὴν οὐσίαν τοῦ σώματος μεταποιούμενοι, ἀλλὰ μορφὴν τινὰ τινὰς κρατιστεύοντες αὐτῶν. Οὐκοῦν καὶ σαρκικοὶ ὥσπερ ἄνοι ὁ ἄνθρωπος, ὅσον μὲν δύναται καὶ ἄνθρωπος βασιλεύει τὸ δὲ ἐναντίον τοῖς ἔμπροσθεν ὁ δαίμων ἀναπαύεται.

Ἴδε τὰ ἔκδοσι τῶν μαρτύρων παρὰ Σινιοσόφῳ τῷ ἁγιορείτῃ ἐν Χρισοπολίᾳ ἔκδ. Β' 1867 σ. 166-204.

Ποιμὴν ἀνὴρ καὶ δυνατὸς καὶ φαρισαῖος καὶ ζῶν ἦν ὁ Μανασσῆς (Χρον. 3798-) περὶ τοῦ πατριάρχου Πύρρου (περὶ τὸ 640).

Ψεῦδος· ἐξηγεῖται τὰ τὰ Χαλδαϊκὰ ἔθνη. ἐθνικὸς κεφαλαιώδης καὶ ἀνελλόγιστος τῶν παρὰ Χαλδαίοις δόξαιν Krumb. B. 60

σ. 61. Ὄχι μόνον ~~μετὰ~~ ἐν τοῖς τοῖς εἰδικοῖς συγγράμμασιν ἐν οἷς πάντως κεφαλαιώδεις τοιοῦτόν ἐστι τὸ μετεμψυχωσικὸν ἀναμεμιγμένον καὶ τὸ ἀστρολογικὸν καὶ παραδόξοφανὲς

σ. 70 δυὸ παραλλαγαὶ περὶ τῶν Χαλδαϊκῶν χρησμῶν παρὰ Migne 124, σ. 1123, 701- καὶ παρὰ Guil Kroll, De oraculis Chaldaicis ἐν Breslau 1894 (= Breslauer philol. Abhandl VII. 1) σ. 73 ἑ.

Ξόρκια (αθηνών) Εβδομ. κομ. Α' (1884) σ. 80. Για λιμάνια

'Αγιοι Ανάργυροι κι δωρεαλουργοί – πολύτιμοι γιατροί.
δωρεάν εξάβετε, δωρεάν εδώσατε.
'Αράλιχε ήρθε 'αράλιχα νά φύγη από τόν ...
ἀμύγδα ἤρθε ἀμύγδα " " ...
Από τάς 72 φλέβας τοῦ κορμιοῦ του, τοῦ βυζαρίου του, κρύς-κρυστάλλους του, τοῦ σβέρκου του, τῆς ράχης του, από τήν ἄντρας του, από τήν φλέρας του, ἀπό τήν βασιλικαῖς φλέβας τῆς καρδιᾶς του, ἀπό νοῦ, ἀπό καρδιά, από ανακοδήσου κ' ἀπό 'ἄλο τόν τό σῶμα νυχιαῖς-κορφιαῖς.
Ἤ ἀπό ὥρα κακό του ἤρθε, ἤ νύχια τοῦ ἤρθε, ἤ στά ὄνυκα ἤ στά ξύνυκα ἤ στά γλυκύλαλα τοῦ ὄνου. ἤ ἀπό ἄντρα ἤ ἀπό γυναῖκα ἤλαν μανιασμένες, ἤ ἀπό βρύσα ἤ ἀπό ἐδόνο, ἤ στό φαί του ἤ στή κορασιά του ἤ στή ὄμορφιά του...
Κι τώρα σε ξορκίζω ἀπό τήν 72 φλέβας σου.
(Αν τό ξόρκισμα γίνεται νυχτά τη δύση τοῦ ἥλιου)
Ὅπου ὁ ἥλιος βασιλεύει ἀπό δύσεις, ἀπό κυβέρνα, ἀπό δαγάσι ἀπό βουνά, νά βασιλεύῃ κι τό κακό ἀπό τό κορμί τοῦ... κι νά σάν κι ποτέ κανανάδησον ὁ ἥλιος
σε μέρη ἀνατολικά, σε μέρη δυτικά.
(Αν τό ξόρκισμα γίνεται στό σῶμα τοῦ ἥλιου)
Ὅπου ξορκίζει ὁ ἥλιος τά κακά κι νυχτός, κι χάνεται ὁ ἥλιος νά χαθῇ κι ἡ ~~ὑγειά~~ ὑγειά του... κι τό κακό νά φύγῃ κι νά σάν σε μέρη νυχ.
Διά πλοῖα (ἁνοίγει τά χείλη τοῦ ὀχτοῦ κι κρατοῦνται μι κανονιάνικο μαχαίρι).
Τρία ἀποκάρδια κόρασα – τρία κοκκινα βριαλαμπράμα σπαρα τρία καλαβάμα – κι ἀνεβῆκαν – βουνό σε βουνό ράχη σε ράχη, τά ρέφερα – κόκκαλο σε κόκκαλο, τρίας σε τρίας.
τά κανα τόν χρυσό ὅπως ἤλιος – γίνε κ' γαλωδῆ γίνε κ' ὀμορφοδῆ.
Ἔλα κι τό (χέρι, σόλ κυν.) τοῦ...
σύλλα γαλωδῆ σύλλα κ' ὀμορφοδῆ – κι κ' γίνῃ σάν ἥλιο.
Ξορκίζω

Χορτιά δι' ὁ ἀνθρωπος.

σ. 88. Μονοπουρα τοσώματα, μονοπουρο τσιγκούρι κόψε, σ' μονοπουρο βουνό ἀνεβαίνει, τ' κόψη μονοπουρα ξύλα κι τ' κάμη μι. σταύρο τ' βαλ μι. γίδα, τ' ἀφήνει μι. γαϊδ, τ' ρίξη μι. κόλιά, τ' κόψη μι. χωρί, τ' τ' βάλη σ' τι μι. τσαντίκα, τ' τ' κρέμασι σ' τ' μι. ξύλο. τ' κόψη τ' μι. κεφάλα, σ' μι. ζώτου, τ' φάει τ' μι. σωμία τ' μυρίσουνε. Τ' σωμία τ' μι. μυρίσουν ἄλλα τ' μυρίσουν τ' ἀνθρωπινο τ' κι δεύτερα. μπόρεσε μι. τσοσάματα, μπόρεσε μι. ἡ φορεσία, μπόρεσε μι. τ' τσιγκούρι του αὐτ' ἔνοβε τ' ξύλα. μπόρεσε εἶναι ἀνθρωπόμορφα σ' τι δεύτερα; κι κύρα τ' χορτιά κι τ' χορτιόνο σ' κόκκινο. μπόρεσε ἐναι καρδιόσχημα, μπόρεσε σταυρό στ' ἀποκρύφιά του, κι κύρα τ' χορτιά κι τ' χρώματα ὅπου χορεύει ὁ ἥλιος τ' ἀναγκιάζει τ' κόσμου, κι ὅπου χαίρεται ὁ ἥλιος, ἔτσι τ' χαίρεται ἡ ὑγεία τ' κι τ' σώμα τ' κι τ' φύγει τ' πανό σ' τ' πάνω τ' (σαν εἶναι κοντά δ' ἔτσι αὐτό, ἐὰν δι' φράσω) ὅπου πάει σ' ὁ κόσμος σ' τ' δύναμι σ' τ' γαλήνη, σ' τ' θυσία, ἔτσι τ' χρώματα κι τ' ἀνθρωπ. σ' τ' δεύτερα κι τ' ὄχι τ' τ' σώμα κι τ' κάμη σι ἀναλογικά μυρίσι.

κρατ τ' μυρ. κι ὁ Ἰ. Χ. τ' μυρίσουν (τρίς)

Δι' τ' σταυρόμετρο

Δοξολογία Παναγιά σι ἀσημένιο φτιά παλάτια, μι ἀσημένιο βαμβακιά ἴγιαν, μι ἀσημ. ρόκα, μι ἀσημ. σφονείμι, μι ἀ. κρέμασι κι μι ἀσημ. ἐσταυρωμένη μία ἡ μεγάλη σ. κι κόπιε σι μιάν. κι κόπιε σι μιάν. τ' Δ., σι ὅλ. σι μιάν. τ' μιάν τ' τ' μιάν τ' τ' σ' τ' μιάν τ' τ' σ' τ' μιάν τ' τ' σ

Κωδ. Εθν. Βιβλ. 1489. ΙΕ' αἰ. Ἰατροσόφιον.

φ. 107α. 2. Περὶ τοῦ ἀγρώστου καὶ μὴ κοιμᾶται ὁ ἄρωστος.

Γράφον εἰς φύλλα δάφνης, τὰ στοιχεῖα ταῦτα: ξ. σ. χ. ς. υ. φ. β. καὶ δὶς ὀνομα-
λεῖ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀναπαυόμενος, μὴ κοπιάσῃ τὸ γεγονός. καὶ οὕτως ἀναπαύσεται.

1 Περὶ τοῦ φοβουμένου ὕπνον. Γράφον εἰς μέλιτι, γενόμενον καὶ ἐδέλαι, ἀλ χρι-
στὸς ὁ κύριος, καὶ βάλε εἰς τὸν οἶνον.

φ. 136 Περὶ ἴλιγγος. Γράφον εἰς ἀφόρετον χάρτιν οὕτως· Χριστὸς ἐγεννήθη, Χριστὸς
ἐβαπτίσθη· Χριστὸς ἀνέβη, τοῦ κυρίου Ἰησοῦ γεννήσεως ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, πάν-
δαιμον ἀπέδιωξεν. Ἐξ τὸ ὄνομα τοῦ ἰατροῦ· ῥεῦμα· ἴλιγγος· καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος· ὁ Χριστὸς σὲ διώκει ἀπὸ τὸν δεῦχον τοῦ. ἀπὸ ὁ Ἀπὰ. κατὰ τοῦ
τὴν ὥραν, οὐδὲ κόπον ὅλε δῶμ. τὸν ἰατρόν. ἀς σὲ εἰς τὰ ρούχα. καὶ ἀς
κατεστῇ κάθαρον ὅλε τὸ κορμί. καὶ ἀ, σὲ εἶπον παλαιὸν μετὰ κοιμᾶται κα-
πνιστόν, καὶ ἀς χρειαστῇ τοῦ ἰατροῦ τὸ σκάλι ἡμῶν. καὶ ἐάσε χαρὰ τοῦ Χριστοῦ.

φ. 108α Πρὸς φόβον ἰατρεύειν.

Λειτουργεῖ τὴν ἁγίαν Βαρβάραν, τὸν ἅγιον Μάρκον, τὸν ἅγιον Νικόλαον
καὶ τὸν ἅγιον Παντελεήμονα. καὶ μετὰ τὸ λειτουργῆσαι τὴν ἁγίαν Βαρβάρα καὶ τοὺς
δεκαοκτὼ ἁγίους, τὴν αὐτὴν ἰσόπερα, γράφον τὰ σημεῖα τῶν ἁγίων αὐτῶν σταύ-
ρωσιδὸν εἰς τὴν μάνδρα, καὶ εἶπε νὰ φάσῃ τὸ δράκοντος.

Κριτ. Fischeri De ant. et libris manuscriptis
Constantinopolitanis commentario Rostochii 1874.

Βιβλία Μιχαὴλ Καντακουζηνοῦ

ἀρ. 24 (σημ. 24) - Τὴν πολυφωνίαν ἔχει τὸ εἰς μέρος
τοῦ Δημητριανομαντείας, καὶ περὶ βροντῶν ἀέρων τε καὶ τῶν αὐτῶν βοτα-
νῶν τῶν ὡραῖον τε, ἐνὶ τὸ χαρτὶ βιβλίον.

σημ. 28. βιβ. Μιχαὴλ Καντακουζηνοῦ

ἀρ. μδ' Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ βοτανῶν με-
ρικὴ ἀποσπάσματα τε, τὸ χαρτὶ ἕνα βιβλίον.

ὁ Χριστιανισμὸς κατεπολέμησε σφοδρῶς τὰς μαγείας καὶ γοητείας ἐν μεγίστῃ οὔσας χρήσει παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν. Ὅλαι ὁ ἀπ. Παῦλος ἐπιπτύξας αὐτὰς ἐν ἔργοις, ἐν ᾗ πόλει, καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ναῶν τῆς Ἀρτέμιδος ἐκείναις ποικίλοις οἱ μάγοι καὶ γόητες τότε "πολλοί τε τῶν πεπιστευκότων ... ... ἐκανοί δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων συνενέγκαντες τὰς βίβλους κατέκαιον ἐνώπιον πάντων ... (Πράξ. 19, 1[illegible]-1[illegible]). ἐν τούτοις παρέμειναν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παρ' ὅλας τὰς ἀποφάσεις (ἱδ. καν. ΞΑ' τῆς Σ' οἰκ. συνόδου: οἱ μάντεις καὶ οἱ τοιοῦτοι ἐκδιδόντες ---) εἶχον δὲ διάφορα ὀνόματα. Περιοδευταὶ καὶ παρατηρηταὶ τὰ διαφ. σχήματα τῶν κινῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐδίδασκον τὴν δίνον τοῦ ἥλιου. Γητευταὶ οἱ χρώμενοι τοῖς ταῖς μαγείαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἱεραῖς βίβλοις οἷον ψάλτραις τοῦ Δαβὶδ καὶ ἄλλοις, καὶ καὶ ὀνόμασιν ἁγίων, καθ' ὧν χαίρει ἐπιτίθεται ὁ Χρυσόστομος. Φυλακτήριοι οἱ κατακυνάφοντες τὰ φυλακτὰ ἐν οἷς ἔγραφον ἐπικλήσεις δαιμόνων καὶ ἀπόκρυφα ἐπὶ τοῦ βραχίονος τῶν ἀνθρώπων. Ἐπωιδοί οἱ διὰ τινων ἐπῳδῶν προσπαθοῦντες τὴν θέλησιν τῶν θεῶν. Φαρμακοί οἱ κατασκευάζοντες διὰ μαγικῶν [illegible] δηλ. τινα ποτά, ἢ ὅσοι δαπανῶσι τινα, ἢ ὅσοι προξενοῦσι διαταράξεις ἐν τῇ ψυχικῇ, ἢ καὶ ὅσοι προσκυνοῦσι τὴν αἰθέριον καὶ τὸν ἥλιον πρὸς ἐπῳδάς. Ἀλλ' ὑπῆρξαν ἐπιπόλαιοι καὶ ἐπαίρχουσι καὶ σήμερον δυστυχῶς ἐπικαχοῦ, καὶ ἱερεῖς ἔτι, οἵτινες χρώμενοι τῇ ἱερότητι τοῦ κοσμήματος αὐτῶν μετακειρίζονται διάφορα ἐκεῖνα μαντεῖα, ὅ ἐστι χαμβάνουσι τιμὴν εἰδωλικὴν καὶ μεταβαίνουσι τὴν αὐτόκλητον μέρη καὶ ὄρη ἢ εἰς χειμάρρους ἀναγινώσκουσι βιβλίον τὸ καταστίχον τῆς Δεκαπενταετοῦς, καὶ ὅλιγον ἐστὶ καταστίκτον τῇ θέμιδι, ἀλλὰ πολλὰ ἀφορίζουσι ἀνθρώπους καὶ ἄλλα τοιαῦτα, γίνονται κοσμάκαι πρόξενα καὶ θανάτου τοῖς ἀνθρώποις. Ἀλλὰ πάλιν ἱερεῖς μετακειρίζονται "κυνεκτελουργήματα", ὅ ἐστι λειτουργίας ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου καὶ ἔξω τοῦ ναοῦ καὶ ἐν ἄκρᾳ σιγῇ. Γινώσκομεν μάλιστα ἱερεῖς, οἵτινες τοῖς ἀνθρώποις ἔλεγον, ὅτι ἐὰν ἡ κυνεκτελουργία γίνεται, τότε ποιήσαιεν ἐκ τοῦ δόρατος τοῦ παραπετάσματος ἐξέλθοιεν τὰ τέκνα τῆς κυνεκτελουργίας ἐκ τοῦ παραδείσου· καὶ ἄλλα τοιαῦτα οὐ μόνον γελοῖα, ἀλλὰ καὶ βλασφημα καὶ ἀποῖδη ἔστι τῶν ἱερέων μετακειρίζονται. Λάβε ἐν Σύν. Ἐλ. Α' ἀρ. 126. Ἴδε καὶ

Ἐπιστολὴ μιχαὴλ τοῦ ἐν τῷ μεγ. Ἐκκλησίᾳ μαγικῶν. Σύν. Ἐλ. Α' ἀρ. 133. (ἱστορικὴ μελέτη) καὶ τὸ ἐκεῖσε φύλλον ἀρ. 134 ἀποκαλύπτει νέον λάβε καὶ ἀρ. 143 περὶ μάγων.

Ἀστὴρ Ἡμερολ. Σ. Δοκτίν 1884. περὶ καθαρισμῶν.

Ἔργα νεοῦ Α. Μαρούκη ἐν Πάρν. Τομ. ΙΕ' σ. 556 (μετὰ θρησκευτικῶν).

Λαογρ. Δελτίον τομ. Γ. σ. 381. ἐν μεταφάσει παρακαλοῦνται (περὶ τῶν μαγ.

Ἐξορκισμοὶ κατὰ τοῦ Γελλοῦς Σαῦδα Μετ. βιβ. 5. ἐν λέξει

Γοητεῖαι καὶ ἐξόρκια ἔχει ὁ Λαυρ. Θ 4 φ. 26α-28β.

Ἴδε ἀνεκδοτον κοσμικῆς χρονογραφίας ἐκ τοῦ κ. 268 Μονῆς Διονυσίου (περὶ τῶν ἀστρικῶν ἀστερισμῶν) φ. 24β.

Τί λέγει ὁ Πορφύριος περὶ γοητείας παρὰ Θεοδωρ. Ἑλλ. Παθ. Θεραπ. 130.

Περὶ καθαρισμῶν κτλ. Ἀστ. Ἡμερολ. 1885 σ. 336 κ.ἑ.

Περὶ μαγείας καὶ ἱστορίας " 1877 σ. 208 κ.ἑ.

Ἀβρακὰς (παρ' ἡμῖν)

Περὶ μάγων ἱστορικὴ διὰ πολλῶν ὁ Ὀρκονόμος ἐν τοῖς Δελφικοῖς Τ. Α' σ. 348-97

Ο

Σύλλογος χημικών Κορινθίας

Γνωστοποιεί ότι
ο κ. Ευάγγελος Κορύζης Αριστείδου Σωχάν-
νη υιός γνωστού εν τω Α-
θηναϊκω διαπρεπούς καθηγητ-
ου της βοτανολογίας παρ' ημίν διαμένει
σύν τοις δι' αυτόν θεωρείν σας. –

Εν Χαλκίδι τη 26 Ιουλίου 1919

Ο Σύλλογος σας.

Ο Γραμματεύς

Δεχ. Σπυρόπουλος

Τοὺς κοσμικοὺς δὲ χου μετὰ σπουδῆς· κἂν ἐμφανῶς, κἂν κοσμικῶς σωτηρία σοι τὸ πράγμα. Κορ. Ἱερον. Κατηχ. Α΄. § 9. σ. 17 ἐκδ. Κεκοσμα Ἱεροσόλυμα Σπμ. Κοσμικός ἢ κοσμικός ἢ σωτήριος. Κοσμικός λέγεται ἢ κατὰ ὄνομα τοῦ Ι. Χρ. τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου κατὰ ἀγάπησιν τῆς φιλανθρωπίας τοῦ δημιουργοῦ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ εκκλ. ἔσχεν ἀνέκαθεν τὸ πλατύτερον τὸ δόγμα ὅτι κοσμ ὁ μὴ διὰ τοῦ ἁγίου βαπτ. ἀναγεννᾶται μετὰ τῆς αναρ. ταύτης νίας φυλῆς τῆς ἡμέρας γεννόμενος, κατ' τος νιός τυγχάνει σωτόνος τῆς νιοῦ τὸ κράτος τοῦ Σαλανᾶ τῆς ἔχει τῆς ἐν αὐτοῖς τοῖς φυγοῦν αὐτοῦ ἐμφαγεωρίνης τῆς ανεκκλησ. τῆς δυνάμεως (Κατηχ. Κ. 2. Χρυσοστ. Ομιλ. Β΄. εἰς τὴν Β΄ ωρεμ Κορ.) ... (ὅθεν ανεκαθεν ἡ εκκλησία ακο τῶν αποστ. χρον. ἐφύλαξε τοὺς καθηχουμένους ωρο τοῦ βαπτίσματος). "ανευ κοσμικῶν οὐ δύναται καθαρθῆναι ψυχὴ ἀμεσον καθ' ἡμέρα ὁ Κύριος ..... ὅσαι δὲ ανεκαθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἄνδρες ἴδοι τοῦτο ἔχοντες ἔργον ὅθεν ονομάζονται κοσμικοί ἢ εφορικοί ἢ ἐξορκισταί (Αποστ. Διατ. Η. 20 Κανν. Ι΄ τῆς ἐν Αντιοχ. Συνόδου. Καν. ΚΑ΄. τῆς ἐν Λαοδ. Συν.)

Μαγικά ὀνόματα, πλήθη παρ' Ἑλλ. Κατ' αἱρ. Α΄. Τομ. Β΄ σ. 138 ἐκδ. Dindorf.

Σκύθαι οἱ πρῶτοι αἱρετικοί ἦσαν τῆς μαγοι. αὐτ. σ. 217

Μάρκος δὲ τῆς αἱρ' αὐτῶν οἱ Μαρκιωνοι καλούμενοι

... μαγικῶν ἐνάρχων τινὰς ἐμπειρόταλα.

οὗτος παρίστα τὰ ἰδίας τῆς τὰ δόγματα αὐτοῦ διὰ στοιχείων τῆς συμβολικῶν γραμμάτων αὐτ. σ. 223-225 τῆς ἑλλ. καθόλ. κοσμήματα αὐτῆς

σ. 233 εἰδωλοποιεῖ Μάρκος τῆς τερατοποιός,

αἰθεροχρωματικῶν ἐμπειρε τῆς μαγικῆς τέχνης

δι' ὧν πραλίνης τῆς πλάνης τὰ δίδαγματα

σ. 246. (περὶ τῶν αὐτῶν) οἱ δὲ ἄγουσιν κρ' ὕδωρ τῆς βαπτίσματος ...

Ἑβραϊκά τινα ὀνόματα κοινῶνται πρὸς τὸ μάγον παραποιῆσαι τοὺς τυχουμένους, οἷον: βασμιά χαμοσάτ βαλανοσρά μεσιαδία, ρονοδά κουσιά βαβοφόρ καρακδῆ. ... Μτοσία σύφαρίχ καρμι γαμριάν χαλδαίαν μεσορινδία ἀκφαρναί γεύουσα Ἰησοῦ Ναζαρία. (ταῦτα τὰ λόγια ὁ δεῖνα κακὴν περιέχουσι τὰ τῆς διδασκαλίας ἐν ἑρμηνείᾳ αὐτῶν)

Βασιλιανοί. Ἔτος 365 ἦσαν αἱρετικοί. Δύο τῆς τοῦ ἐπιφανοῦς τοποθέτου ἡμέρας ἔτη. -- 7. Ἀλεξανδρινὰ ὄνομα ἦσαν τέσσ. τῆς εἶναι τοῦτο τὸ ὄνομα ἀπὸ

Επιφ. κατά αἱρ. Β. κεφ. VII σ. 20 περί Μανιχαίων: οἱ δ' ουν ἰσχυσάντων αὐξησαι, ἀπό τό πλῆθος μαλλον αὐτῶν κατηγορηθέντα (ἐν τῇ ἀναστάσει τῆς διδασκαλίας τοῦ ἑνός τινος) ἐπεδήσουσι δι' ὧν εἶχεν (ὁ Μανιχ) μαγικῶν βιβλίων (ἦν γάρ δόξης ἐν αὐτῷ τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰγυπτίων κενοδόξου σοφίας ἐμπορευσάμενος) τά δεινά κατόχλησις τῆς γοητείας.

καὶ περί τοῦ μαθητοῦ τοῦ Τερβίνθου λέγει ὁ Επιφ. "οὗτος δέ ταύτην ἔσχε παλαιάν διαδοχήν κληρονομίᾳ τά κάκιστα βιβλία τοῦ Σκυθιανοῦ καὶ τῆς ἀμαρτίας κήρυγμα ἐπιδεικνύμενος· ἦν γάρ καὶ οὗτος ἐν γράμμασιν εἰκαιοτάτοις ἐκπαιδευόμενος.

Κανόνες.

Θ. Σλουδ. Περί νηστείας κ. φαρμακείας.

Ὁ νηστεύων κ. φαρμακεύων καὶ τοῦ μηνὸς Βαϊχὼν ιε' ἕως προφαγὼν ἕωλον ὥρᾳ θ', ἤγουν δὲ τοῦτο χρόνον ὁρίζομεν τοῦ αὐτοῦ κανόνα μετὰ τὸ ἀποστῆναι κ. τῆς ἀρχαρίας κ. μετανοεῖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας σ'.

Περί νηστείας κ. μανίας.

Τοὺς μάντεις προσερχόμενον, ὁμοίως μ. Β. ιε' ἕως ὥριον ἀποκοπτόν μίας, ἤγουν δ' τοὺς προσεβόντα κανόνα τοῦ κατ' φαρμακευτῶν ἀπο. νοίας καὶ τοιούτου ἐργασίας.

Εἰς Κλεῖσμν Περὶ τῶν διδόντων ἄρτον τῆς μ. Πέμπτης τοῖς ἀναιμάκτοις.

Μαρδαΐς ὁ Βλάσταρις ἐν τῷ α' τεύχ. τοῦ στοιχ. Μ ἀριθ. [illegible]
Καθήκοντας δὲ ποιάσας τὰς ἱερεῖς εἰς σινόδου ἄρτον τῆς μεγ. Πέμπτης
εἰσδώσουσιν τοῖς φαγεῖν, ἐφ' ᾧ τὰ συλλεφθέντα (ἀρ. συλλεφθέντα) εὑρί-
σκονται ἐν τῷ μὴ τὸ ἡμῶν τοῦτον καταφωτῶν.

Παῦλα ὁ Βλάσταρις ἀναβαίνει σχεδὸν κατὰ χρόνους ἐν τοῖς
σχολίοις τοῦ Βαλσαμῶνος * ἐξ οὗ ἐξ. κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ.
Ἀλλὰ αἰτίαν ~~τοῦ~~ ὁ Πατρ. Κωνῶν τῷ 1372 παθήματος εἰσβολῶν
Ἐλαχιστῆ (ἐν τῷ σινόδῳ) ἰδ. Acta patr. I. 593 (ἀναφέρει)

Ἐξορκισμοί.

Εἰς ὅλους ἐν γένει ἐνυπάρχει τὸ σπέρμα τῆς ἐκκλησίας διὰ τοῦτο παραβάλλει μερέα κατὰ τὸ ἄλλο. Ἴδε. τοὺς εἰς ἐκκλησίαν ἐνδα δίδει ἄφλον διὰ τὰ τοκετῆ. Vass. σ. 330 κ 340.

Δεξερίζονται τὴν ἔξοχον ἱεροσυρραξίαν μόνον τοῦ ἱερέως ἐπιβρεσβυτέρου.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἀποφεύγει τὸ ὄνομα τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸ σπρεῦον. μάγγανα ἐν τῷ Vassil. σ. 441 ἐπὶ διαβάσει τὰ ἀποσφαγίον ὅλας τὰς ἐνέργειας ἐξαυρεῖ ἐξαυρεῖ τὴν σταύρωσιν τὴν ἀπάλειψιν τῆς μάγγανας.

Τὰ ἀνεκφώνητα ἐν τοῖς ἐξορκισμοῖς.

Ἡ ἀνεκδίηνος: ἀναχώρησον (χύρε ὁ ἐξορκίζων τὸν δαίμονα) καὶ ἀποχώρησε εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ποιμένος κεφαλὰς Vassil. σ 32

καὶ κοιμήσεων καὶ ἀνεκδίηνον

Κανὼν ΖΑ!

περὶ μαυλιῶν καὶ γοητείας

πηδάλιον σελ. 224.

А. Васильевъ Anecdota graeco-byzantina М. 1893

и Zacharia "Ius" gr.-rom. t. II 1857

(Вѣстн. Ист. Филол. ф. 1901. с. 623-)

Ἐξορκισμοί (Legrand, Bibl. gr. vulg. II, ἰδὲ περιγραφήν, "ἐκδόσεις Ἰατροσοφίων")
Γνῶσις.

σ. XVIII. Ἐκ τοῦ Ἁγίου ἀρχ. εἰς ἐκαλήρχετο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ὑπὲρ ἔχων αὐτῷ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, ἔχουσα τρίχας ἐκ τῶν θλιμμῶν αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς κεκουρωμένους. τέλ. ~~αὐτοὶ διαφυλάξαι τὸν οἶκον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ δεῖνος καὶ κυριεύσαι αὐτὸν ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ὀνόματος πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος~~ Ἀμήν.

τέλ. Δεῦτε καὶ δυνάδυρε, σὺ μὴ εἰσέλθῃς εἰς τὸν οἶκον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ δεῖνος καὶ ὀνόματος πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ κτλ. (Ms. 2316 f. 432a - 433a) Ἰδὲ Σαθ. Μεσ. Βιβλ. Ε' τεύχ.

Ἄλλον. ἀνεκτύπωσον ἀρχ. Ἐπικαλούμεθά σε, δέσποτα δεῖ, τὸν ἀπὸ δυνάμεως ἄκρου καὶ ἀφθάρτου, ἀμετάπτωτε κτλ. ... εἴτε ξένος ὑπῆρχεν εἴτε ἴδιος, ἢ καρπίμος, ἢ καρποδότης, ἢ μεγάλη ἢ μεγάλη, ἢ παλαιὰ ἢ παλαιά, ἢ πτωχὸς ἢ πτωχή ..... τέλ. αὐτοὶ διαφυλάξαι τὸν οἶκον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ δεῖνος καὶ κυριεύσαι αὐτὸν ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ ὀνόματος πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος Ἀμήν. (Ms. 2316 f. 435a - 436b)

σ. XX. Προσευχὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου (f. 433a - ~~34~~ 434b)

ἀρχ. Χαίροις Γρηγόριε διδάσκαλε Κυρίου θεοῦ παντοκράτορος ἐκπέμπουσιν ὁ κύριος τὰς φωνὰς τῆς δεήσεώς σου καὶ τὴν εὐπλάγχνιαν αὐτοῦ ... τέλ. καὶ τὴν ἄκραντον αὐ. τοῦ μητέρα μεγάλως κεχαριτωμένα τὴν Θεοτόκον ἡμῶν θεοτόκον, ὅτι αὐτὸ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις.

σ. XXII. Περὶ ἐκκλησίας (Ms. 2316. f. 362a) ἀρχ. ὁ ἔχων ἐκκλησίας ἔρχεται ὁ ἀοράτως καὶ προσπίπτει ἀναλόγως καὶ παλαιὰ τοῦτον ὁ ἱερεύς. τέλ. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς... περὶ δεδεμένου ἀνθρώπου. (Ms. 2316 f. 363b). ἀρχ. Ἔκραξον δὲ βεβαίως καὶ δέ. βαρ εἰς τὸ ἀκουρίν αὐτοῦ καὶ φέρε τοῦ ἐκεῖ τὴν μύλην. τέλ. δίδωμι καὶ τῶν σταυρωμένων

Ἰατροσοφίων Σταφιδᾶ. Γνῶσις σ. 9-17. εἰς διαφόρη ἀσθενείας, ἐν σελ. 14

"Ἑρμηνεία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου περὶ τῆς ἡμέρας τοῦ χρόνου τῶν 10 μηνῶν, ὅστις νὰ ἐκβοσκήσῃ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὅλα νὰ προσέχῃ οὗτος ἐὰν ἕναν μῆνα ὅσαν τὸν ἄμμον.

Ἐξορκισμοί ἐκ τοῦ κωδ. 2316 ... σελ. 17-20 περὶ καταλαγίας καὶ τὸ λεγόμ. διὰ κυλίσεων ἀθ. ψαλμοὶ ὀφίμμοι ἐκ τῶν πράγμα (μετὰ σταυλαμῶν)

σ. 25. Ἐξορκισμὸς "εἰς ὀχυρὸν καὶ πᾶσαν τορμὸν ὀφίμμον." Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρός. — κατάκοψαιναν οἱ ἐχθροὶ κακοὶ αἱμοφοὶ ἀνεπόχηλα, ἀτάραχοι καὶ ἀσπαυδάλεοι εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν διὰ τὸ τὴν τύφωσι βόσκα καὶ πᾶσαν ~~τόν~~ τορμὸν ὁ Κύριος .... τοὺς ἐνοίκους .... "Εἰς δήμμα ὄφεως" σ. 26. Ἐγὼ Παῦλος ὁ ἐξορκιστὴς καὶ διώκτης καὶ χειροθετοῦσα τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐπιμαρτυρῶ ὑμῖν ὁ κύριος ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ ἴδον ἐν τῷ αὐτῷ [illegible]

[illegible]

[illegible] ἄνθρωποι οὐκ ἐνοίκουν τὰ ἀφάνταστα [illegible]

[illegible] ἄνθρωποι οἱ ἄγριοι καὶ ἀκάθαρτοι [illegible] ἐν τῷ ὄρει [illegible]

[illegible] ἐν τῷ ὄρει [illegible] ἐν τῷ ὄρει

φωλιὰ κοιτοῦσι ΞΑ΄ σ. 368 ἐκδ. Βαΐλλα.
Τὸ αὐλὸ (βιολὶ Σοαδαρομανδιάλω κατὰ τὴ λαζάνιας). τί ἔστε πτέρα πόδιας. (ὡσεί ἐγγαστριμύθου) ἡ αὐλὶ ἐς ἐν Αμφιρροχίοις ΠΒ΄

Ὁ J. Vassilier εἰς Anecdota Graeco-Byzantina I. σ. 323-Γιόμενοι εἰς τοῦ κωδ. Vindobon philosoph. 178 (Lamb. 133) fol 31. sec. XV. ἐκ τοῦ τοῦ τῆς Orationes falsae α' Oratio in infirmos (=in serram Dei Mariam). εἶχε τὴν ἀρχὴ Δέσποτα Κύριε, ὁ ἰατρὸς τῶν κοσμικῶν καὶ θεὸς πάσης παραμυθίας.. (μετὰ κατανυκτικὸν φρόνημα, τοὺς δαιμονοφόρους ἁγίους ἐπικαλεῖ, καὶ ἀπαριθμεῖ τρόπους τοῦ νόσου καὶ τὰ συμπτώματα, ἄστε κατάφρονα τὰς ἀσθενείας, καὶ τὰ φαντάσματα.: ἢ δαιμονικὸν φαντασιωτὸν ἢ κακῆς ἕξεως, μὴ ἀποσυναγωγίαν (γρ. ἡμισποσυναγωγίαν) ἢ κραῦδον... σ. 326). Ὀνόματα ὅμως ἐκλεκτὰ τῶν ἁγίων βαρεῖς ἀγῶνας καὶ δαιμόνων ἐνδεῖν ἀπαριθμεῖται. (καταλήγει ὅμως ἐπικαλούμενος κοσμικὴν ἐξομολογίαν καὶ μετανοίας ἐνλαγὰς μετὰ συμβολικῶν γραμμάτων, ~~Ἔκδοσις ἐκ Α. Μαρούλη ἐν Παρν. Τομ. ΙΕ' σ. 556 (μετὰ ἐκτενοῦς εἰσαγωγῆς~~

Τὰ ὀνόματα τῶν ἀσθενειῶν σ. 325. καὶ ἀποχάσαι ταύτην τὴν χαρὰν ἀσθένειαν ἀπὸ τὴν δούλην τοῦ θεοῦ Μαρίαν· πυρετόν, τσουπόρετον, ῥίγους τραταιῦ, ῥίγους βραχίος, ῥίγους χρυσαντινοῦ, νόσος βεβαιερά, νόσος χαρτή, νόσος δεινὴ κροσγτρομένη, τσιπεμπλιμὴ καὶ κωνοιπρίνη. ἐξορκίζω ὑμᾶς τὰς ὀβ' ἀσθενείας, ἃς ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἀναχωρεῖν ἀπὸ τὴν δούλην τοῦ θεοῦ Μαρίαν, μὴ (γρ. ἢ) ἀπὸ οὐρανοῦ κατῆλθεν ἡ ἀσθένεια